

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3492/2023
Рев2 3482/2023
03.09.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Владиславе Милићевић, Марине Милановић, Весне Мاستиловић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Ћирковић Мидић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о предлогу тужиоца за доношење допунског решења о трошковима поступка, донео је 03.09.2026. године

ДОПУНСКО РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова првостепеног и другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Врховног суда Рев2 3492/2023, Рев2 3482/2023 од 03.10.2024. године, ставом првим изреке, усвојена је ревизија тужиоца, па је преиначена пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2791/22 од 02.06.2023. године у ставу другом изреке, тако што је одбијена, као неоснована, жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П1 1429/2021 од 23.03.2022. године у делу става првог изреке (за период од новембра 2018. године закључно са фебруаром 2019. године) и ставу другом изреке. Ставом другим изреке, одбачена је као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2791/22 од 02.06.2023. године у потврђујућем делу (став први изреке). Ставом трећим изреке, није прихваћено одлучивање о ревизији тужене изјављеној против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2328/21 од 16.11.2021. године, као изузетно дозвољеној. Ставом четвртим изреке, одбачена је као недозвољена ревизија тужене изјављена против става првог изреке пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2328/21 од 16.11.2021. године. Ставом петим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка од 47.025,00 динара.

Поднеском од 08.04.2025. године тужилац је предложио Врховном суду доношење допунског решења којим ће се одлучити о трошковима поступка који се односе на трошкове пред нижестепеним судовима, наводећи да Врховни суд,

одлучујући о трошковима поступка није одлучио о трошковима парничног поступка које је преиначио Апелациони суд у Крагујевцу пресудом Гж1 2791/22 од 02.06.2023. године, на начин да је исте смањио за 10% у односу на укупно опредељене трошкове, а који су изјављеном ревизијом тражени у пуном износу.

Одлучујући о предлогу тужиоца, на основу чланова 356. став 1. и 357. став 4. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да је захтев неоснован.

Наиме, суд приликом одлучивања које ће трошкове накнадити странци, применом члана 154. став 1. ЗПП, узима у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице, односно поступка, након оцене свих околности у конкретној правној ствари. У конкретном случају, Врховни суд је одлучујући о ревизији тужиоца пресудом Рев2 3492/2023, Рев2 3482/2023 од 03.10.2024. године преиначио пресуду Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2791/22 од 02.06.2023. године у ставу другом изреке, тако што је одбио жалбу тужене и потврдио пресуду Основног суда у Краљеву П1 1429/2021 од 23.03.2022. године у делу става првог изреке (за период од новембра 2018. године закључно са фебруаром 2019. године) и ставу другом изреке (одлука о трошковима поступка) и тужену обавезао да тужиоцу накнади трошкове ревизијског поступка од 47.025,00 динара. У таквој ситуацији није било места да се одлучује о трошковима поступка насталих пред нижестепеним судовима, будући да су о наведеним трошковима одлучивали нижестепени судови, који су применом члана 154. став 1. ЗПП, узели у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице, односно поступка, након оцене свих околности у овој правној ствари.

У складу са изнетим, а на основу члана 356. став 2. и 165. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**